

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/1/2022
Identifikačné číslo spisu:	2021010037
Dátum vydania rozhodnutia:	16.03.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:2021010037.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Emila Klemaníča na neverejnom zasadnutí konanom 16. marca 2022 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného V. Y. o ním podanom odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6Ntc/11/2021, z 18. novembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného V. Y. z a m i e t a, pretože bolo podané oneskorene.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozhodol rozsudkom, sp. zn. 6Ntc/11/2021, z 18. novembra 2021 tak, že

„Právoplatným rozsudkom Okresného soudu v Táboře, Česká republika, zo dňa 23.09.2019, č. k. 6T/67/2019-133, v spojení s uznesením Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře, Česká republika zo dňa 12.12.2019, č. k. 14To/271/2019-144, právoplatným dňa 12.12.2019 a v spojení s uznesením Okresného soudu v Táboře zo dňa 31.12.2019, č. k. 6T/67/2019-14, bol občan Slovenskej republiky V. Y., nar. dňa XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom C. K. XXX, uznaný vinným v bode 1/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázania podľa § 337 odst. 1 písm. b) Trestného zákona Českej republiky a pod bodom 2/ z prečinu krádeže podľa § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona Českej republiky, ktoré spáchal na tom skutkovom základe, že 1/ v presne nezistenej dobe najmenej od 00.00 hod. do 03.30 hod. dňa 21.04.2019 sa zdržiaval na území Českej republiky, hoci mu bol rozsudkom Okresného soudu v Táboře zo dňa 14.12.2011, č. k. 13T/112/2011-948, v spojení s rozsudkom Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře zo dňa 09.05.2012, č. k. 14To/108/2012-1075, právoplatným toho istého dňa, uložený trest vyhostenia na dobu 8 rokov, ktorý začal vykonávať až po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody - t. j. dňa 05.12.2016 a trvá do 05.12.2024, pričom obžalovaný sa na území Českej republiky pohyboval v osobnom motorovom vozidle tov. Zn. Ford Focus Combi, so slovenskými P. C. XXXR., VIN:H striebornej metallickej farby, ktorým prišiel z Passau SRN, pravdepodobne cez hraničný prechod

Strážný, a pokračoval smerom na O. a E., kde v miestnej časti Z. č. p. X odcudzil motorovú naftu - viď bod 2/, pričom bol pristihnutý, pričom vo vozidle z miesta činu unikol cez V. až do V., kde sa pokúsil s vozidlom schovať, avšak bol nájdený a zadržaný prenasledovateľmi z poškodenej spoločnosti a následne zadržaný Políciou ČR,

2/ dňa 21.04.2019 okolo 03.00 hod. v E. - miestna časť Z. č. p. X - vo voľne prístupnom areáli spoločnosti B., po násilnom prekonaní dvoch zámkov palivových nádrží tam zaparkovaného nákladného motorového vozidla tov. Zn. Renault Magnum, P. XCX XXXX, VIN:Z z týchto nádrží, pomocou špeciálnej upravenej plastovej hadice, odčerpával celkom 214 litrov motorovej nafty, a to z časti do pripravených plastových kanistrov a časť nafty vytiekla na zem, pričom bol pristihnutý, takže nechal naftu vytekať, a z miesta činu ušiel, a poškodenej spoločnosti B., IČ XXXXXXXXX, so sídlom Z., tak spôsobil škodu poškodením vo výške 2 358,- Kč a škodu odcudzením vo výške 6 741,- Kč, a vyššie uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol odsúdený rozsudkom Okresného soudu v Táboře zo dňa 14.12.2011, č. k. 13T/112/2011-948, v spojení s rozsudkom Krajského soudu v Českých Budějoviciach - pobočka v Táboře zo dňa 09.05.2012, č. k. 14To/108/2012-1075, právoplatným toho istého dňa, za prečin krádeže podľa § 205 odst. 1 dielom písm. b) odst. 2, odst. 3 Trestného zákona České republiky k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením do väznice s ostrahou, ktorý vykonal dňa 05.12. 2016, na trest prepadnutia veci alebo inej majetkové hodnoty a na trest vyhostenia na dobu 8 rokov,

sa podľa § 11 ods. 2 a § 13 ods. 1, ods. 3 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 183/2011 Z. z.“) uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v celkovej výške peňažnej sankcie 42 400 Kč (1 637,70 EUR), z čoho 38 400,- Kč (1 483,20 EUR) je peňažný trest a 4 000,- Kč (154,50 EUR) sú trovy trestného konania.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 13 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. sa V. Y., nar. dňa XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom C. K. XXX ukladá peňažný trest v celkovej výške vo výmere 38 400,- Kč (1 483,20 EUR).

Podľa § 56 ods. 3 Trestného zákona sa V. Y. ukladá zaplatiť peňažný trest v splátkach po 3 200,- Kč (123,60 EUR) mesačne, a to vždy k 15 dňu v danom mesiaci.

Podľa § 13 ods. 2 druhá veta zákona č. 183/2011 Z. z. sa V. Y. ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, pre prípad, že by úmyselne zmaril zaplatenie peňažného trestu".

V označenom rozsudku z 18. novembra 2021 súd prvého stupňa v podstate skonštatoval:

„Justičný orgán štátu pôvodu žiadal o uznanie a výkon rozhodnutia v bode 1/ pre skutok, ktorý bol právne kvalifikovaný v Českej republike ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázania podľa § 337 odst. 1 písm. b) Trestného zákona Českej republiky, pričom toto konanie je trestné aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, a to v zmysle § 348 ods. 1 Trestného zákona.

V bode 2/ žiadal justičný orgán štátu pôvodu o uznanie a výkon rozhodnutia pre skutok, ktorý bol v osvedčení o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii priradený ku kategórii trestných činov, pre ktoré súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Keďže krajská prokurátorka vo svojom vyjadrení s uznaním predmetného rozhodnutia súhlasila a dôvody zakladajúce odmietnutie vydaného osvedčenia o uložení peňažnej sankcie neboli zistené, bolo rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku (enunciáte) tohto rozhodnutia.

Podľa § 19 zákona č. 183/2011 Z. z., ak je to v konaní podľa tohto zákona potrebné, súd vykoná prepočet peňažnej sankcie podľa referenčného výmenného kurzu určeného a vyhláseného Európskou centrálnou bankou ku dňu, keď bolo rozhodnutie o peňažnej sankcii vydané; takto upravená výška peňažnej sankcie sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nadol.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie krajský súd vykonal prepočet peňažnej sankcie podľa referenčného výmenného kurzu určeného a vyhláseného Európskou centrálnou bankou ku dňu, keď bolo rozhodnutie o peňažnej sankcii vydané, t. j. ku dňu 23.09.2019, kedy tento kurz bol určený 25,89 Kč = 1 EUR.

Celková výška uloženej peňažnej sankcie bola 42 400 Kč (1 637,70 EUR), z čoho 38 400,- Kč (1 483,20 EUR) bol peňažný trest a 4 000,- Kč (154,50 EUR) boli trovy trestného konania.

Zároveň krajský súd rozhodol aj o uložení peňažného trestu tak, ako to ustanovuje § 13 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z.. Keďže Okresní soud v Táboře, ako justičný orgán pôvodu, pripustil možnosť uložiť

náhradný trest odňatia slobody za nevykonaný peňažný trest, krajský súd uložil povinnému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. V prípade takto uloženého trestu nie je prekročená hranica uvedená v osvedčení, ani hranica trestnej sadzby náhradného trestu podľa Trestného zákona. Zároveň krajský súd uložil odsúdenému, aby zaplatil peňažný trest v splátkach po 3 200,- Kč (123,60 EUR) mesačne, a to vždy k 15 dňu v danom mesiaci, nakoľko aj Okresní soud v Táboře vo svojom rozsudku mu umožnil peňažný trest splácať v splátkach.

Pokiaľ ide o formu rozhodnutia, krajský súd rozhodoval podľa § 13 ods. 1 a ods. 4 zákona č. 183/2011 Z. z., na neverejnom zasadnutí rozsudkom, ktorý následne verejne vyhlásil."

Povinný V. Y. proti tomuto rozsudku podal odvolanie z 2. februára 2022, ktoré odôvodnil nasledovne:

„Odvolanie podávam z dôvodu uloženia vysokej peňažnej sankcie vo výške 42 400 Kč. Počas súdneho konania v Českej republike som uviedol, že mesačne zarábam 800 až 900 eur, avšak po uvedenej udalosti som od mesiaca 2019 bol nútený ukončiť svoj pracovný pomer z dôvodu môjho zlého zdravotného stavu - trpím cukrovkou vo vysokom štádiu, denne si viackrát pichám inzulín, pričom v súčasnosti musím vyžiť zo svojho invalidného dôchodku, ktorý v súčasnosti činí sumu vo výške 152 eur mesačne, o čom k odvolaniu prikladám rozhodnutie ústredia Sociálnej poisťovne ako dôkaz, pričom žiadny iný príjem nemám. Z takejto nízkej sumy sa nedá ani vyžiť, nieto ešte uhradiť mne uloženú peňažnú sankciu vo výške 42 400 Kč. Neúspešne si hľadám zamestnanie, kde však som obmedzený z dôvodu svojho zdravotného stavu.

Týmto Vás žiadam o zníženie mne uloženej peňažnej sankcie s ohľadom na moju nepriaznivú finančnú situáciu".

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) následne zistil, že odvolanie bolo podané síce oprávnenou osobou, avšak oneskorene. Preto už podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku neskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol oprávnený podať odvolanie, ani správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 183/2011 Z. z. súd rozhodne bez zbytočného odkladu o tom, či sa rozhodnutie o peňažnej sankcii uzná a vykoná (ďalej len „rozhodnutie o uznaní a výkone“) na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora, ak ide o rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie, ktoré vydal súd štátu pôvodu.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznaní a výkone peňažnej sankcie podľa odseku 1 písm. a) sa rozhoduje rozsudkom a o uznaní a výkone peňažnej sankcie podľa odseku 1 písm. b) sa rozhoduje uznesením. O uznaní a výkone peňažnej sankcie podľa odseku 1 písm. b) rozhoduje vyšší súdny úradník.

Podľa § 11 ods. 5 zákona č. 183/2011 Z. z. proti rozsudku podľa odseku 2 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať povinný, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Proti uzneseniu podľa odseku 2 je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať povinný; o sťažnosti rozhoduje sudca a proti rozhodnutiu sudcu nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa § 23 zákona č. 183/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 66 Trestného poriadku:

(1) Do vlastných rúk sa doručuje

a) obvinenému obžaloba a predvolanie,

b) osobám oprávneným podať proti rozhodnutiu opravný prostriedok rovnopis takéhoto rozhodnutia,

c) iná písomnosť, ak to sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník alebo asistent prokurátora z dôležitých dôvodov nariadi.

(2) Zásielky do vlastných rúk doručí pošta len adresátovi alebo ich vydá osobe, ktorá sa preukáže overeným splnomocnením nie starším ako šesť mesiacov alebo splnomocnením vydaným poštou na

preberanie takých zásielok za adresáta.

(3) Ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienечnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

(4) Písomnosť sa považuje za doručенú adresátovi aj vtedy, ak sa zásielka vráti z adresy, ktorú na tieto účely uviedol, s tým, že adresát je neznámy, a to dňom, keď bola zásielka vrátená orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel; to neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienечnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

(5) Ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priečinku, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priečinku. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený poštový priečinok, pošta tieto zásielky neoznamuje. V oboch prípadoch sa dátum príchodu považuje za dátum uloženia. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

V danom prípade najvyšší súd zistil, že napadnutý rozsudok bol V. Y. doručovaný do vlastných rúk na adresu jeho trvalého bydliska (ktorú uviedol ako adresu na doručovanie) dňa 22. novembra 2021. Keďže zásielku dňa 24. novembra 2021 neprevzal, bolo vykonané opakované doručenie dňa 25. novembra 2021. Vzhľadom na to, že sa mu zásielku s rozsudkom nepodarilo ani opakovane doručiť, bola zásielka uložená na pošte dňa 25. novembra 2021. Vzhľadom na skutočnosť, že V. Y. si zásielku nevyzdvihol do 3 pracovných dní od uloženia, s poukazom na § 66 ods. 3 Trestného poriadku sa považuje posledný deň tejto lehoty, t. j. deň 30. novembra 2021 za deň doručenia.

Nasledujúci deň začala plynúť 15 dňová lehota na podanie odvolania, ktorá skončila 15. decembra 2021. Po uplynutí tejto lehoty rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť.

V. Y. však podal odvolanie až po uplynutí tejto lehoty a krajskému súdu bolo doručené 9. februára 2022, pričom podľa podacej pečiatky bolo na poštovú prepravu odovzdané v nezistiteľný deň roku 2022 (častočne nečitateľná podacia pečiatka).

Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že krajský súd napriek vzniku fikcie doručenia následne opakovane oprávnenej osobe rozsudok doručoval a tá ho prevzala 20. januára 2022.

Keďže v danej veci sa uplatnilo vo vzťahu k V. Y. tzv. doručenie fikciou, bolo opakované doručovanie rozsudku nadbytočné a nemá žiadne právne účinky. Na tento prípad možno primerane aplikovať i závery súdnej judikatúry, podľa ktorých, ak je spôsobom uvedeným v zákone doručený odpis rozhodnutia viackrát, pre počítanie lehoty na podanie opravného prostriedku platí v poradí prvé doručenie (R 41/1989).

Keďže v danej veci bolo zistené, že odvolanie bolo podané oprávnенou osobou po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania, bolo potrebné odvolanie zamietnuť ako oneskorene podané podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku a odvolacími dôvodmi sa už najvyšší súd nezaoberal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.